

Premiera "Calineczki"

Po kilku premierach opartych na współczesnej literaturze, łódzki Teatr Lalek Arlekin zaprasza na premierę spektaklu inspirowanego klasyką literatury. W sobotę 29 maja pokaże na Dużej Scenie „Calineczkę” w reżyserii i adaptacji Bartosza Kurowskiego. Przedstawienie inspirowane jest baśnią H. Ch. Andersena, ale odnajduje w niej wiele współczesnych tematów – nowa realizacja Arlekina będzie baśnią o dorastaniu, o konieczności zauważenia przemian zachodzących w dzieciach, konieczności wsłuchiwania się w ich głos i oddawania im głosu, który często bywa zagłuszany. To także baśń o inności, trudnej nauce mówienia „nie!” i sztuce podejmowania samodzielnych decyzji.

Przedstawienie „Calineczka” inspirowane jest znaną baśnią Hansa Christiana Andersena. Historia o dziewczynce, która po uprowadzeniu przez ropuchę z domu rodzinnego, spotyka na swojej drodze rozmaite zwierzęta, od których otrzymuje pomoc lub którym sama pomaga, podąża za tropami i tekstem autora, odnajdując w nim jednak wiele aktualnych sensów. Przedstawienie jest swoistą współczesną dziecięcą „baśnią drogi”, dającą bohaterce przeżyć rozmaite przygody i wiodąc ją przez trudne etapy jej dorastania. Bo to właśnie dorastanie jest głównym motywem „Calineczki”, przedstawienia, które chce pokazać istotę przemiany dziecka i skierować uwagę na ten cudowny proces. Chce też opowiadać o odkrywaniu swojej tożsamości, sile własnego zdania, byciu odważnym i o podejmowaniu poszukiwań drzemających w dzieciach mocy.

- Dzieci muszą mieć wsparcie w stawaniu się dorosłym. Muszą mieć poczucie własnej wartości i wsparcie dla ich zdania, potrzeb i osobowości. Przecież tylko dzięki tym dzieciom, które dziś przychodzą do teatru nasz świat może stać się lepszy. Traktujemy widza bardzo poważnie i dlatego w łagodny, ale odpowiedzialny sposób staramy się mówić o tym, co jest dla dzieci szczególnie ważne. Mam nadzieję, że uda się to zrobić właśnie językiem sztuki, która potrafi opowiadać historie w piękny sposób - potrafi wciągnąć w swój świat, kolory i dźwięki. – mówi o swoim spektaklu Bartosz Kurowski.

Główna bohaterka Anna jest więc scenicznym uosobieniem Calineczki - dziewczynki, która dorasta i jest świadoma swojego dorastania. Przemiany, której niestety, nikt poza nią nie zauważa. Pewnego dnia podczas snu, jako Calineczka, doświadcza świata i sytuacji, które być może przydarzą się jej w przyszłości. Projektuje też rzeczywistość, którą chciałaby tworzyć jako osoba dorosła tam, gdzie snu przecież nie ma... „Calineczka” z jednej strony jest więc przetworzeniem motywu dziecka, które nabiera mocy, mądrości, doświadczenia. Z drugiej strony to przetworzenie motywu inności, wykluczenia społecznego, kontestacji norm społecznych. To historia o nauce mówienia „nie!”, o nauce niepowstrzymywania swoich emocji i o trudnej sztuce podejmowania decyzji. Wreszcie to historia o odpowiedzialności, w kontekście mikro, za drugiego człowieka lub drugie stworzenie oraz w kontekście makro, za rzeczywistość, w której człowiek funkcjonuje.

- Chciałbym, aby moja „Calineczka” i teatr, który komponujemy wraz z zespołem, była rozmową z dzieckiem na poziomie partnerskim. By była czymś więcej niż tylko przekazem fabuły, ale również puszczeniem oka do dorastającego odbiorcy, zaciekawionego światem dokoła. – dodaje Bartosz Kurowski.

Przedstawienie wykorzystuje zróżnicowane instrumentarium form plastycznych z dziedziny teatru lalek, teatru maski, teatru cieni oraz technik multimedialnych. Scenografię do niego zaprojektowała Klaudia Laszczyk, muzykę skomponował Łukasz Damrych a za projekcję odpowiada Anna Szalwa.

Przedstawienie przeznaczone jest dla widzów od 7 lat.

REALIZATORZY:

Reżyseria, adaptacja i teksty piosenek: Bartosz Kurowski

Scenografia: Klaudia Laszczyk

Muzyka: Łukasz Damrych

Choreografia: Alexandr Azarkevitch

Projekcje: Anna Szalwa

Reżyseria światła: Małgorzata Sendke

Asystentka reżysera: Katarzyna Stanisiz

OBSADA:

Klaudia Kręcisz (gościnnie) - Anna/Calineczka

Klaudia Kalinowska - ciocia Anny/ropucha/duch kwiatów/pająk

Adrianna Maliszewska - babcia Anny/panna chrabąszczówna/stara mysz polna

Maciej Piotrowski - jaskółka/mucha/mała rybka/mały ptaszek

Wojciech Schabowski - syn ropuchy/chrabąszcz/kret

Katarzyna Stanisiz - panna chrabąszczówna/duch kwiatów/mucha/mała rybka/mały ptaszek

Michał Szostak - uroczy, mały, biały motylek/chrabąszcz

Kamil Witaszak - chrabąszcz/duch kwiatów/pająk

Karolina Zajdel - mama Anny/mucha/mała rybka/mały ptaszek

BARTOSZ KUROWSKI - REŻYSERIA I ADAPTACJA

Jest absolwentem reżyserii na Wydziale Lalkarskim Akademii Sztuk Teatralnych im. Stanisława Wyspiańskiego w Krakowie - filii we Wrocławiu. Obecnie jest też asystentem na tej uczelni, ale wielką bazę do pracy przy tworzeniu inscenizacji dla dzieci dały mu poprzednie studia - pedagogiczne - na Wydziale Nauk Społecznych Uniwersytetu Warmińsko - Mazurskiego w Olsztynie. Stanowią dla niego kompendium wiedzy, nieocenionej podczas inicjowania dialogu z dzieckiem, nie tylko na scenie teatralnej. Jest też autorem warsztatów, kierowanych między innymi do dzieci o specjalnych potrzebach oraz bliskich im dorosłych a także dla dzieci z terenów zagrożonych wojnami.

Bartosz Kurowski nie wyobraża sobie robienia teatru bez podejmowania tematów ważnych społecznie albo psychologicznie (takich jak wojna, śmierć bliskiej osoby albo dorastanie) oraz bez tworzenia partnerskich relacji między nadawcą oraz odbiorcą. W pracy wykorzystuje zróżnicowane instrumentarium form plastycznych z dziedziny teatru lalek, teatru maski, teatru cieni oraz technik multimedialnych. Reżyseruje przedstawienia kierowane do dzieci w różnych okresach rozwoju, także te dla tych najmłodszych widzów, między innymi w teatrach lalek w Poznaniu, we Wrocławiu czy w Krakowie.

KLAUDIA LASZCZYK - SCENOGRAFIA

Autorka scenografii, kostiumów, lalek oraz plakatów do wielu spektakli teatralnych w kraju i zagranicą. Jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu na kierunku Scenografia. W swojej pracy zakłada ogólne uproszczenie formy, umowność i odrealnienie tak, aby jak najbardziej pobudzić wyobraźnię odbiorcy. Współpracowała m. in. z Teatrem Groteska w Krakowie, Teatrem Animacji w Poznaniu, Teatrem Lalek Baniałuka w Bielsku-Białej, Teatrem Lalki i Aktora w Wałbrzychu, Teatrem Zagłębia w Sosnowcu, Teatrem Miejskim w Gliwicach, Wrocławskim Teatrem Lalek a także Open Window Theatre w Norwegii.

ŁUKASZ DAMRYCH - MUZYKA

Pianista, aranżer, kompozytor oraz producent muzyczny. Twórca muzyki do wielu spektakli, przez wiele lat współpracował z teatrem akrobatycznym Ocelot. Na 26. Przeglądzie Piosenki Aktorskiej

we Wrocławiu (2006), występując jako akompaniator Bartosza Porczyka, otrzymał nagrodę - Tukan Aranżer, przyznawaną za najlepszą aranżację muzyczną. Jest także autorem muzyki i aranżacji utworów w autorskim spektaklu artysty pt. „Smycz” oraz producentem muzycznym jego debiutanckiej płyty „Sprawca”. Jako klawiszowiec od wielu lat współpracuje z takimi wykonawcami i zespołami, jak: The Positive (Mateusz Krautwurst), Natalia Lubrano, Alicja Janosz czy Mesajah. Od 2009 aranżuje, nagrywa i produkuje muzycznie płyty Katarzyny Groniec, zaaranżował i wyprodukował również płytę „ZOO - piosenki Agnieszki Osieckiej”.

A w 2012 roku za produkcję płyty wrocławskiego gitarzysty bluesowego „Bartek Miarka Band” otrzymał nagrodę Gazety Wyborczej. Ma na koncie produkcję debiutanckiej płyty Małgorzaty Kuś - Shata QS pt. „MrManKind” a w 2013 razem z zespołem Shata QS wygrał 6. edycję programu muzycznego Must Be The Music - Tylko Muzyka. Z łódzkim Teatrem Lalek Arlekin pracuje po raz trzeci. Jego świetne kompozycje i aranżacje można usłyszeć w dwóch muzycznych przedstawieniach teatru: „O dwóch takich, co ukradli księżyc” oraz „Jak zostałam wiedźmą”.

ANNA SZALWA (ŠALVA) - PROJEKCJE

Artystka zajmująca rysunkiem, animacją, grafiką intermedialną i performancem. Jest absolwentką Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta, gdzie w 2019 roku obroniła dyplom na Wydziale Grafiki i Sztuki Mediów, a obecnie jest też jego wykładowcą. Od 2018 roku tworzy multimedia - projekcje, wizualizacje i animacje - do spektakli teatralnych. Współpracowała m. in. z Teatrem Polskim we Wrocławiu, Teatrem Muzycznym Capitol, Wrocławskim Teatrem Lalek, Teatrem Maski i Aktora w Łomży czy Open Window Theatre w Norwegii. Jest dwukrotną laureatką stypendium Ministra Kultury

i Dziedzictwa Narodowego, a jej widowisko intermedialne (najlepszy dyplom ASP w 2019 r.

- „za poszukiwanie nowego wymiaru oddziaływania obrazu graficznego i multimedialny charakter wypowiedzi”) znajduje się w zbiorach Dolnośląskiego Towarzystwa Zachęty Sztuk Pięknych.